సుందరం పెళ్లి

సుందరం అర్జెంటుగా ఉద్యోగం సంపాదించాలి. సంపాదిస్తేనే సుబ్బలక్ష్మిని ఇచ్చి పెళ్లి చేయమని ధైర్యంగా మామయ్యనడగవచ్చు. మామయ్యకి సుందరం అంటే ఇష్టమే. కానీ సుందరాన్ని ఇక్కడే ఉండి వ్యవసాయ పనులు చూసుకోమని అంటున్నాడు. తనకి గనుక ఉద్యోగం వచ్చేస్తే ఈ మట్టి పనిని శాశ్వతంగా వదిలేసి హాయిగా పట్నంలో సుబ్బలక్ష్మితో కాపురం పెట్టేయొచ్చు. ఉద్యోగం వస్తే పెళ్లి చేయక చస్తాడా?

లక్కీగా ఆ రోజు ఓ కాల్ లెటర్ వచ్చింది. విజయవాడలో జయ హోటల్‌లో రేపే ఇంటర్వ్యూకి హాజరవ్వమనే శుభవార్త-

బావకి ఆ జాబ్ వస్తే కనకదుర్గమ్మకి పసుపు కుంకాలిస్తానని మొక్కుకుంది సుబ్బలక్ష్మి.

సుందరం మావయ్య గొల్లున నవ్వాడు. "ఆ జాబ్ సిండికేట్ వాళ్లు నీకెన్నిసార్లు కాల్‌లెటర్ పంపలేదు. ఎన్ని ఇంటర్వ్యూలకి నువ్వు విజయవాడ, రాజమండ్రి, విశాఖపట్నం పరిగెత్తలేదు. చూస్తాన్.. చూస్తాన్.. చూస్తాను... ఈ మాఘమాసం లోపుగా నువ్వు ఉద్యోగస్తుడివైనా

కాకపోయినా పెళ్లి చేసి పడేసి అరక కానుకిస్తాను" అని మామయ్య సుందరంని వేళాకోళంగా బెదిరించాడు.

సుందరం మనసులో మామయ్య మీద కారాలు, మిరియాలు నూరుకున్నాడు. అయినా వెర్రి నవ్వు నవ్వాడు.

"వెర్రి నవ్వు నవ్వడం కాదు. మీరిద్దరూ ఏమనుకున్నా ఫాల్గుణ మాసంలో మా ఇంట్లో పెళ్లి ఖాయం. నువ్వుకాకపోతే మా సుబ్బులుకి ఇంకో బంగారం లాంటి పెళ్లి కొడుకునిచ్చి పెళ్లి చేస్తాను" అని అన్నాడు.

ఆ మాటైతే అన్నాడు కానీ సుందరం బంగారం అని సుబ్బుల్ని బాగా చూసుకుంటాడనీ వాళ్లిద్దర్నీ ఒక ఇంటి వాళ్లని చేస్తే తన జీవితం ప్రశాంతంగా వెళ్లిపోతుందనీ మావయ్యకు తెలుసు.

✦ ✦ ✦

"యు ఆర్ సెలెక్టెడ్" సుందరాన్ని మెచ్చుకుంటూ శ్రీరాములుగారు చెప్పారు. "బట్ వన్ థింగ్... పోస్టింగ్ ఎక్కడ... నేచర్ ఆఫ్ జాబ్ ఏంటి... ఇలాంటి విషయాలు నీకనవసరం. నీకు రెండు వేలు జీతం కావాలన్నావ్. రెండున్నర వేలిస్తాను. ఫ్రీ ఎకామిడేషన్, ఫ్రీ మీల్స్, ఫ్రీ టిఫిన్స్ అండ్ ఫ్రీ కాఫీ, కష్టపడి పని చేస్తే ఇంకా ఎక్కువ ఫెసిలిటీస్ ఇస్తాను"

సుందరంకి ఇదంతా నమ్మశక్యంగా లేదు. థ్రిల్లయిపోతూ పది సార్లు థాంక్స్ చెప్పాడు.

"ఏపాటి సోమరితనం కనిపించినా వెంటనే డిస్మిస్ చేసి పంపిస్తాను. దట్సాల్"

"నేను రోజుకి ఇరవై గంటలు పనిచేస్తాన్ సార్" అన్నాడు సుందరం.

"అంతొద్దులే. ఆరు ఏడు గంటలు వళ్లొంచి పనిచేస్తే చాలు.

ఎప్పుడు జాయిన్ అవుతావ్'' అన్నాడు శ్రీరాములు

"ఈ మాఘమాసంలోనే సార్'' అని తత్తరపడి "మీరెప్పుడంటే అప్పుడు సార్'' అన్నాడు.

"గుడ్. నువ్వింటికెళ్లి రెండు రోజుల్లో ఇదే హోటల్, ఇదే రూమ్‌లో కలుసుకో. మన సైటుకి బయలుదేరుదాం. చూడు మిస్టర్ సుందరం చీటికి మాటికీ సెలవులివ్వను. నీక్కావలసివన్నీ తీసుకుని మొత్తం నీ లగేజీతో వచ్చెయ్''

"ఓ.కె. సార్... థాంక్యూ, బట్ వన్ థింగ్ సార్ నెక్స్ట్ మంత్‌లో మ్యారేజ్ చేసుకుందామనుకుంటున్నాను'' సుందరం నసిగాడు.

"ఆ పెళ్లికి నేనూ వస్తాన్లేవయ్యా... అప్పుడు నేనూ సెలవు పెడతాన్లే'' అని శ్రీరాములుగారు స్నేహంగా నవ్వుతూ అన్నారు.

✦ ✦ ✦

బావకి ఉద్యోగం వచ్చిందన్న శుభవార్త విని సుబ్బలక్ష్మి ఎగిరి గంతేసింది. మావయ్య గుండెల్లో... పాపం రాయి పడింది. అయినా గంభీరం నటిస్తూ-

"ఏం ఉద్యోగమో ఏమిటో... అలా ఊరూ పేరూ లేనివాళ్లు స్మగ్లింగ్ వ్యాపారాలు చేయడానికో ఇంకా వేరే ఏమైనా వెధవ పనులు చేయించడానికే ఇలాంటి కుర్రకారుని వాడుకుంటారు. నీకు ఉద్యోగం చేయాలన్న పంతమే తప్ప ముందు వెనుకా ఆలోచనే లేదు''

"మావయ్యా ఉడికిపోకు. ముందు నువ్వు పెళ్లి పనుల్లో... పడు. ఫాల్గుణ మాసంలోగా పెళ్లి చేయకపోతే సుబ్బలక్ష్మిని తీసుకెళ్లిపోయి కనకదుర్గమ్మ కోవెలలో పెళ్లాడేస్తాను'' అని మావయ్య వైపు చూసి

ఆప్యాయంగా బెదిరించాడు సుందరం.

"ఇందా ఈ డబ్బుంచు" అని ఓ వెయ్యి రూపాయలు మావయ్య సుందరం చేతిలో పెట్టాడు.

సుందరానికి కన్నీళ్లు తిరిగాయి. వద్దంటే బాధ పడతాడని తీసుకున్నాడు. ఓ పది ఇన్ లాండ్ లెటర్లు తీసుకుని వచ్చి ఇచ్చి "నాలుగు రోజులకో ఉత్తరం రాయి. లేకపోతే ఆ వెర్రిది బెంగెట్టుకుంటుంది" అన్నాడు మావయ్య.

సుబ్బలక్ష్మికి మాట పెగలడం లేదు. గుండె, గొంతు రెండూ బరువుగా ఉన్నాయ్. కన్నీళ్లని కంట్రోల్ చేసుకుంటోంది. సుందరం మావయ్య కాళ్లకి దణ్ణం పెట్టి సుబ్బులుకు కన్ను కొట్టి 'బై' చెప్పి బయలు దేరాడు.

✦ ✦ ✦

విజయవాడ నుండి ప్రైవేటు టాక్సీలో బయలుదేరిన శ్రీరాములు గారూ సుందరం అంబాజీపేట చేరుకున్నారు. ఆరేడు గంటలు ప్రయాణం చేస్తుంటే మధ్యలో చాలాసార్లు తన డ్యూటీ ఏంటో, తను చేసే జాబ్ ఎలాటిదో అడగాలని ప్రయత్నం చేశాడు.

శ్రీరాములుగారు "నీకు నేనిచ్చే పనీ జీతం, నచ్చకపోతే వెళ్లిపోదువు గానీ లేవయ్యా. నువ్వెన్ని రోజులు పని చేశావో అన్ని రోజులకి లెక్క కట్టి జీతం ఇస్తాను. పట్టుకు పోదువుగానీ" అన్నాడే తప్ప సుందరానికి కావల్సిన జవాబు చెప్పలేదు.

దేశాభ్యుదయానికి యువకులు, వారి పాత్ర, దేశ సౌభాగ్యానికి రైతులు వారు పడే శ్రమ గురించి మధ్య మధ్యలో సుదీర్ఘోపన్యాసం

కూడా చేశారు అంతే తప్ప తన సంగతి తేల్చలేదు.

కొంచెం నస మాస్టరే అనుకున్నాడు సుందరం మనస్సులో.

✦ ✦ ✦

అంబాజీపేటలో శ్రీరాములుగారిది విశాలమైన కాంపౌండులో రెండంతస్తుల మేడ. మేడంటే మేడ కాదు- రెండంతస్తుల పెంకుటిల్లు. చుట్టూ కొబ్బరి చెట్లు. బావి- మోటారు- పట్నం సుఖాలన్నీ అమర్చుకున్న పల్లెటూరి ఇల్లులా ఉంది. ప్రతీ రూంకి ఏ.సి. అమర్చినంత చల్లగా ఉంది ఆ ఇల్లు- శ్రీరామలుగారు భార్యకి సుందరాన్ని పరిచయం చేసి "ఇవ్వాళ నుంచీ ఈ కుర్రాడు మనతోనే ఉంటాడు. మేడ మీద పెద్దాడి గది ఇతనికి ఏర్పాటు చేయించు" అని చెప్పాడు. నౌకర్లు, చాకర్లు చాలామందే కనిపిస్తున్నారు గానీ యజమానులు వీళ్లిద్దరే అని అర్థమయ్యింది సుందరానికి.

సుందరం మేడ మీదికి వెళ్లాడు. ఎటాచ్డ్ బాత్రూమ్, గీజరు. హోటల్ రూమంత నీట్‌గా వేసిన డబల్‌కాట్ బెడ్. స్నానం చేసి వచ్చేప్పటికీ భోజనానికి రమ్మని పిలుపొచ్చింది.

సుందరం కిందికి వెళ్లాడు.

ఇక్కడ కూడా తనింట్లోలాగే అచ్చమైన తెలుగు వంటలు. శ్రీరాములు గారు, సుందరం భోజనం చేస్తుంటే శ్రీరాములుగారి భార్య కొసరి కొసరి వడ్డించి తినిపించింది.

ఒంటినిండా నగలు, రూపాయి కాసంత బొట్టు అందంగా ముందు వైపు నెరిసిన జుట్టు అచ్చం పార్వతమ్మలా ఉంది. తనకీ అమ్మ, అత్తా ఉంటే ఇలాగే ఉండే వాళ్లమో అనుకున్నాడు సుందరం.

"కాసేపు పడుకోవయ్యా. సాయంత్రం నాలుగు తర్వాత సైటు కెళదాం" అని ఆవలిస్తూ బెడ్‌రూంలోకి వెళ్లిపోయారు శ్రీరాములుగారు.

సుందరంకి మెళకువ వచ్చేసరికి అయిదుంపావయిపోయింది. కెవ్వుమని నాలిక్కరుచుకున్నాడు. మొదటి రోజే ఇలా జరిగిందేంటి అను అనుకునేంతలో ఇంట్లో పనివాడు కాఫీ తీసుకుని పైకొచ్చాడు.

"అయ్యగారు మిమ్మల్ని సైటు దగ్గరకి తీసుకు రమ్మన్నారు. మీరు తయారై కిందకు రండి" అని వెళ్లిపోయాడు.

గబగబా ఊదుకుంటూ కాఫీ తాగేసి, టపటపా రడీ అయ్యి, ధనధనా కిందికి వచ్చాడు. బయట స్కూటర్ తుడుస్తున్నాడు ఇందాక కాఫీ తెచ్చిన కుర్రాడు. అతను సుందరంతో "మీరు డ్రైవ్ చేస్తారా నన్ను చెయ్యమంటారా"

"నువ్ రూటు చెప్పు" అంటూ బండి స్టార్ట్ చేశాడు.

పది పదిహేనెకరాల కొబ్బరి తోట. మధ్యలోంచి వేసుకున్న ప్రైవేటు రోడ్డు లాంటి ఖాళీ స్థలంలోంచి దూసుకెళ్లిన బండిని ఓ చెట్టు కింద ఆపు చేయించాడు వెనకాలున్న కుర్రాడు. అక్కడో పెద్దాయన నూలు బనియను వేసుకుని పంచ ఎగగట్టి కొబ్బరి కాయలు వలుస్తున్నాడు. ఆయన పనాపి "ఏం సుందరం బాగా నిద్ర పట్టిందా" అన్నాడు. గొంతెక్కడో విన్నట్టుందే అనుకుంటున్న సుందరానికి తలపాగా తీస్తూ నవ్వుతున్న శ్రీరాములు గారు కనిపించారు. సుందరం ఆశ్చర్యపోయాడు.

"సార్! మీరిక్కడ ఈ వేషంలో... ఆ... ఆ... అంటే మీకు ఈ కల్టివేషన్ హాబీనా"

"హాబీ కాదు ప్రొఫెషన్... వృత్తి. మా తాతగారు, మా నాన్నగారు చేసిన కులవృత్తి"

"అంటే మీకు వేరే ఇండస్ట్రీలు అవి..."

"ఇది ఇండస్ట్రీ కాదా? వాట్ ఈజ్ ద లిటరల్ మీనింగ్ ఆఫ్ ఇండస్ట్రీ... వ్యవసాయ రంగం కూడా ఇండస్ట్రీయే కదా!"

"మరి నాకేదో ఉద్యోగం అని... ఇంగ్లీషులో మాట్లాడి, ఇంటర్వ్యూలు చేసీ..."

"ఇంగ్లీషు మాట్లాడితే వ్యవసాయం చేయకూడదా? వ్యవసాయం చేసుకునే వాడికి ఇంగ్లీషు రాకూడదా? చూడు మిస్టర్ సుందరం... నీకిచ్చిన జాబ్ ఇదే. నువ్వు ఏ పని చెప్తే ఆ పని చేస్తానన్నావ్. నీకు నచ్చకపోతే నాకు నచ్చకపోతే వెళ్లిపోవలసింది నువ్వే. నువ్వు రెండు వేలడిగావ్. నేను రెండువేల అయిదొందలిస్తానన్నాను. ఎగిరి గంతేసొచ్చావ్. ఇప్పుడు మొహం వేలాడేస్తావేం"

"నా చేత మట్టి పని చేయిస్తారా"

"నీకా అదృష్టం ఉంటే అదీ చేయిస్తా. ఇప్పుడు నువ్వు చేయవలసిందల్లా కొబ్బరికాయలు దింపించడం, లారీల్లో ఎక్కించడం, లెక్కలు రాసుకోవడం, వసూలు చేయించడం, ఎప్పుడు ఏ ఎరువులు వేయించాలో, ఎప్పుడు ఏ మందులు కొట్టించాలో చూసుకోవడం అన్నీ ఇంగ్లీషు పనులే. ఒక్క నెల చూడు. నచ్చకపోతే వెళ్లిపో"

సుందరం 'ఇదా నా ఉద్యోగం' అని నిరాశగా ఉన్నాడు.

"నాకిద్దరు కొడుకులయ్యా, ఇద్దర్నీ ఈ పనిలో పెట్టినా నీకిచ్చే జీతం కన్నా ఎక్కువ సంపాదించుకునే వాళ్లు. కానీ వాళ్లకి పట్నం మోజు.

ఇంగ్లీషు ఉద్యోగాల మోజు. ఈ మట్టి పని చేయమని వెయ్యి. పన్నెండొందల రూపాయలకి పట్నాల్లో ఉద్యోగాలు వెలగ పెడుతున్నారు. అది వాళ్ల ప్రాప్తం. నాక్కావలసింది నీలాంటి కుర్రకారు. అందుకోసం వాళ్లు సంపాదించే దానికన్నా ఎక్కువ జీతమిచ్చి నిన్నిక్కడ పనిలో పెట్టుకున్నాను."

సుందరంకి శ్రీరాములుగారి మాటల్లో నిజాయితీ కనిపించింది. ఏదో రియలైజేషన్ కలిగినట్టయింది. అక్కడే ఉండి, ప్రతీ చెట్టుని సొంత కొడుకులా ఆదరిస్తున్న శ్రీరాములుగారి కొబ్బరి తోటలో తను కూడా చెట్టులా పెరగాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

కొన్ని నెలలు గడిచాయి. శ్రీరాములుగారు సుందరానికి ఇంక్రిమెంట్ ఆఫర్ చేశారు. అతని కమిట్మెంట్ని, టైమింగ్ని మెచ్చుకుంటూ. కానీ సుందరం జాబ్ రిజైన్ చేస్తానన్నాడు. శ్రీరాములుగారు 'ఏం' అంటూ గద్దించారు.

"క్షమించండి సార్. మా మావయ్య కూడా పదెకరాల ఆసామి. వ్యవసాయపు పనులు చేస్తూ ఇంటి పట్టున ఉండరా నా కూతుర్నిచ్చి పెళ్లి చేస్తానంటే, ఈ మట్టిపని నాకొద్దని ఉద్యోగం వెలగబెడతానని ఇక్కడికొచ్చాను. ఈ మట్టి పనిలో నాకు తృప్తి కనిపించింది. ఇంటికెళ్లిపోతాను. మావయ్యకి అండగా నిలవడం నా బాధ్యత అనిపిస్తోంది"

"వెరీగుడ్... గోహెడ్, నువ్వు ఇంకో ఉద్యోగానికి కాకుండా వ్యవసాయ రంగానికే వెళ్తున్నావంటే నాకు చాలా సంతోషంగా ఉంది. నాకు ఇంకో సుందరం దొరుకుతాడు. కానీ నీకు ఇంకో సుబ్బలక్ష్మి దొరకదు. తప్పకుండా వెళ్లు. నీ పెళ్లికి మమ్మల్ని పిలు"

సుందరం శ్రీరాములుగారి కాళ్లకు దణ్ణం పెట్టి వెళ్లాడు.